

társaságok likvidálásának dicsőségét a miniszterelnöknek engedi át és az erre irányuló pártközi tárgyalásokon nem vesz részt. Nem lehetetlen azonban, hogy miután a pártközi értekezlet anyaga a költségvetés tárgyalásának biztosítását célzó kérdések megbeszélésével kibővült,

hogy azon az ellenzék mégis részvesz. Döntés azonban ezirányban csak a jövő hét elején várható, amikor a külföldön tartózkodó Várkonyi Vilmos, Peidl Gyula és Peyer Károly is hazatérnek, akiknek részvételével az ellenzék megbeszéli a közel jövőben követendő taktikáját.

A magyar-osztrák szerződést aláírták.

Bécs, április 9. A szövetségi kancellár fogadótermében ma délelőtti ünnepiesen aláírták a magyar-osztrák kereskedelmi szerződést. Magyar részről megjelent Ambrózy gróf bécsi magyar követ és Wodianer meghatalmazotti miniszter.

Ausztriát pedig Ramek kancellár és dr. Schüller osztályfőnök képviselte. Az okmányt Ambrózy gróf és Wodianer együttesen írták alá, az osztrák kormány nevében pedig Ramek kancellár.

Goldis elmondja, hogy miért vállalta a román külügyminiszerséget.

Bukarest, április 9. Goldis László kultuszminiszter, a román nemzeti párt aradi tagozatának elnöke, népgyűlésre hívta össze a nemzeti párt arad megyei tagjait, hogy megindokolja, miért lépett be a kormányba. A népgyűlésnek az volt a célja, hogy tisztázza az arad megyei nemzeti párt magatartását, nevezetesen, hogy a párt tagjai Goldis mellé álljanak-e, vagy pedig az ellenzékbe szorult Maniu Gyula mellett tartsanak ki. Tiltakozott az ellen a beállítás ellen, mintha a tárca elvállalásával belépett volna az Avarescu-pártba. Hangoztatta, hogy a kormányban is a nemzeti párt eszméjéért fog küzdeni. Azért fogadta el a miniszerséget, hogy

megkímélje nemzetét egy második csendőrválasztás megrázkódtatásától. A román nemzeti párt nem viadikálhajt magának azt a jogot, hogy egész Románia ura legyen. A román nép unja az ellenzéki keserveket, amelynek keserveit 7 esztendőn keresztül szenvedte. Maniu biztos volt abban, hogy ő kerül kormányra, de megelégedett arról, hogy annak idején nem vett részt a gyulafehérvári koronázáson, holott az uralkodó éppen a nemzeti párt kívánságára nyilvánította Gyulafehérvárt román királyi koronázási várossá. Goldis végül kijelentette, hogy meg akarja akadályozni pártjának a pusztulásba való rohanását.

Maniu Gyula lemond a nemzeti párt elnökségéről.

Bukarestből jelentik: Az Adaverul értesítése szerint Maniu Gyula, a nemzeti pártnak április 11-én Kolozsváron tartandó konferenciája alkalmából lemond a román nemzeti párt elnökségéről, mert

nincs megelégedve a pártfegyelemmel és főleg Goldisnek a pártba való belépésével. A Vilforal szerint Maniu a pártkongresszuson Vajdának adja át a helyét.

A román extrónörökös Budapesten át hazautazott Romániába.

Budapest, április 9. Két nappal ezelőtti két előkelő, elegáns román ur szállott meg a Palace Hotelben Budapesten. Autón érkeztek külföldről s az egyik urban egy budapesti újságíró azonnal fölismerte a lemondott Károly román trónörökösöt. Odalépett hozzá és azt mondotta: „En fölismerem Önt, tudom, hogy Ön a román trónörökös.”

Az illető ur mosolyogva válaszolt:

— Önnek igaza van, én hasonlítok a román trónörököshöz, ugyanolyan magas vagyok, mint ő, sőt az autóm is hasonlít a román trónörökös autójához, de én mégsem vagyok az. A két idegenről időközben tudomást szerzett a rendőrség is.

Ez elutazás előtti órákban — mint bizonyossággal állítják — megállapították, hogy mégis a lemondott román trónörökös tartózkodhatott Budapesten, aki ugyancsak az inkognitóban lévő ur kíséretében visszatért Romániába. A rendőrség információját a Palace Hotelben lakó olyan erdélyi uraktól nyerte, akik személyesen átláták már a román trónörökösöt és határozottan kijelentették, hogy valóban az inkognitóban ottlakó ur nem volt más, mint Károly, Románia volt trónörököse. Pénteken délután a volt trónörökös és kíséretében lévő ur autóval elutazott Románia felé.

A rendőrség, hír szerint, azt is megállapította, hogy Károly és kísérete idegen névre szóló utlevéllel tartózkodott Budapesten. Az idegen név: *Bella al Radu*. Károly román ex trónörökös, mint ismeretes, néhány hónappal ezelőtti lemondott trónörökölési jogáról és lemondását Ferdinánd román király és a román koronatanács is elfogadták. Világszerte nagy szenzációként hatott akkor ez a hír. Az utóbbi időben bizonyos változások állottak be az extrónörökös helyzetében és megváltoztak a viszonyok közte és a román udvar között olyannyira, hogy már hivatalos jelentések is láttak napvilágot arról, hogy az extrónörökös visszatérhet Romániába, bizonyos megbeszélések végett.

A trónörökös délelőtti fél tíz órakor hagyta el autón a Palace Hotel egy hölgy és a titkára társaságában, hogy Lőkősnáza felé, Romániába induljon.

Cáfolat érkezett Bukarestből.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Bukarestből jelentik: Azokkal a budapesti hírekkel kapcsolatban, hogy Károly volt román trónörökös Budapesten látta, Károly barátai Párisban érdeklődtek, ahonnan azt a választ nyerték, hogy a volt trónörökös még ma is Párisban tartózkodik. Ma még nem tudni, mi az igazság.

Lefújták a szinügyi bizottság ülését.

A szanálás napirenden tartása kárt okoz a színháznak.

Beszámolt a Délmagyarország arról a differenciáról, amely a szegedi színház igazgatója és az Országos Színészegyesület között fölmerült. Balla Kálmán, a színészegyesület titkára megjelent Szegeden, hogy a színészegyesület nyújtványának követelését valami olyan formában biztosítsa, amellyel járja a színészegyesület is, a szinigazgató is, csupán a színészek és a város közönsége fizetné rá. A színészegyesület ugyanis a szegedi színházról konzorciumot kívánt csinálni, a színészek konzorciumát, ami nem jelentene mást, mint azt, hogy a színház vezetéséért az anyagi és az erkölcsi felelősség egyaránt a szinistársulatot illetné, nem pedig a városal szerződéses viszonyban álló szinigazgatót. Szerencsére ebből a badar tervből nem lett semmi, mert a szinigazgató meggyezt a színészegyesület képviselőjével, aki, bízva az egyeség megtartásában, már visszatért a fővárosba.

Ezzel az ügyel kapcsolatban fölmerült azonban egy másik probléma is, a színház szanálásának közel négy hónapja húzódó problémája, amely most végleg kátyuba jutott. Mint emlékeztet, a város tanácsa elvileg kimondotta vagy négy hónappal ezelőtti, hogy foglalkozni kíván a színház pénzügyi szanálásának kérdésével a főszámvevő szanálási tervszere alapján. A tervszere lényege az volt, hogy a város kifizeti a színház minden adósságát, de biztosítékul megvásárolja a szinigazgató teljes színházi felszerelését, azonban a visszavásárlás jogát biztosítja a szinigazgató számára és a színház pénzügyi vezetését átvissza, Andor Zsigárd pedig a szanálási időre művezető igazgatóként alkalmazza.

A terv szép volt, alkalmasnak látszott és megindult a — végrehajtás előkészítése. Ez az előkészítés még ma sem fejeződött be, pedig ennyi idő alatt egy ország szanálását is elő

lehetett volna készíteni. A városházán és a városházán kívül csak tárgyaltak róla, bizottságok és albizottságok alakultak, amelyek lealkudtak a hitelezők követeléséből, mert hát a hitelezők föltétlenül megbíztak a városi tanács határozatilag leszögeztelt álláspontjában, amely formális szanálási ígéret volt.

Négy hónap azonban eltelt minden kézzelfogható eredmény nélkül és nem szabad csodálkozni azon, hogy a türelmes hitelezők türelme végképen elfogyott. A hosszú huzavonából azt következtették, hogy a város tanácsa, illetve hatósága nem szándékozik az elvi határozatot a gyakorlatban is érvényesíteni és hogy a színház szandidsábjól nem lesz semmi. A hitelezők egyre fokozódó türelmetlensége türelmetlenné tette a szinigazgatót is, akinek az a hosszú ideig elhúzott és állandóan fokozódó bizonytalanság nagyon megnehezítette helyzetét. Amikor megjelent Szegeden a színészegyesület képviselője és ismeretessé vált jövetelének célja, megkérte dr. Gál Endre kulturtanácsnokot, hogy péntek délutánra hívja össze a szinügyi bizottságot. A szinügyi bizottság foglalkozott volna a színészegyesület kívánságával és talán döntőre vitte volna a szanálás kérdését is. Miután a szinigazgató megegyezett a színészegyesület kiküldöttjével, úgy találta, hogy a szinügyi bizottság összehívásának sok értelme nem lenne, mert hiszen a szinügyi bizottság a szanálás kérdésével foglalkozott és eredménytelenül foglalkozott már vagy féltucatnyiszor, tehát egyáltalában nem valószínű, hogy most eredménnyel foglalkozhatna vele. Megkérte tehát ismét Gál Endrét, hogy mégse hívja össze a bizottságot, vagy pedig, ha már összehívta, akkor fújja le a péntek délutáni ülést. Kérelmét megindokolta azzal, hogy a négyhónapos huzavona neki és a színháznak csak kárt okozott, mert azok, akik a város ígéretére várakozó álláspontja helyezkedtek, elvesztették az ígéretekbe vetett hitüket. Kárt okozott a szinigazgató szerint az is, hogy az elintézés állandó halogatása következtében a kérdés állandóan napirenden maradt.

A szinigazgató kérésére a kulturtanácsnok le is fújta a szinügyi bizottság ülését és érdeklődésünkre ugyanazokat az érveket mondotta el, amelyekre a szinigazgató hivatkozott előtte, de hozzátette még, hogy igaza van Andornak.

Ismét katonai forradalom tört ki Görögországban.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Athénből jelentik: Görögországban ismét katonai forradalom tört ki. A szaloniki helyőrség fölőzött Pangalos diktatúrája ellen. A kormányhoz hű helyőrség kivonult a lázadók ellen és föltétlenül megadást kíván a lázadóktól.

Újabb frankesés Franciaországban.

Páris, április 9. A Banque de France tegnapi kimutatása kinos föltűnést keltett, amelyben kitűnik, hogy a fizetési eszközök összege a múlt héten 724 millió frankkal szaporodott, ugyanakkor a bank 200 millió új előleget folyósított az államnak. A kedvezőtlen heli kimutatás következtében a frank, melynek csökkenése már-már megállott, ismét gyengült.

A kormány önkéntes jegyzések érdekében propagandát indított, de nem hiszik, hogy jelentős összeg gyűlíthet össze és így az államkincstár további válságáról beszél mindenki. Megállapítható továbbá, hogy az új adók megszavazása erős lendületet adott a tőkekiegyenlítésnek. Annyit szakkörökben megállapítanak, hogy a frankromlásban a nemzetközi spekulációnak igen csekély része van és az okok a belső francia pénzügyviszonyokban keresendők.

Nemzeti bizottság a frank értékének emelésére.

Páris, április 9. A pénzügyminisztérium közli, hogy Doumergue köztársasági elnök diszelnöksége és Joffre marsall elnöksége mellett nemzeti bizottság alakult, hogy a frank értékének emelésére, az adósságok amortizálására szolgáló önkéntes adományok teljes eredményét biztosítsa. Az adakozók sorát Doumergue elnök és a pénzügyminiszter nyitják meg nagyobb adományaikkal.